

Bidstond: Handelingen 10: 9-23

Vandaag wil ik graag met u stilstaan bij het gebed van Petrus en ook bij het visioen wat hij kreeg terwijl hij bad. Dit gebed en dit visioen zou je een kruispunt kunnen noemen in de Evangelieverkondiging. Hoewel de Here Jezus in Handelingen 1: 8 had aangegeven dat de apostelen moesten getuigen in Jeruzalem, Judea, Samaria en tot de uitersten der aarde, hadden de apostelen zich tot nu toe vrijwel alleen beperkt tot de Joden en de Samaritanen. Er was nog maar één uitzondering gemaakt. Filippus had de kamerling uit Morenland gedoopt. Maar ook bij deze gebeurtenis zien we dat er een engel aan te pas moet komen om Filippus zover te krijgen met deze kamerling in gesprek te gaan.

En nu in Handelingen 10 zijn we op het punt beland dat de Boodschap ook aan de heidense volken verkondigd gaat worden. Maar om Petrus zover te krijgen dat hij daadwerkelijk op pad gaat naar Cornelius en zelfs zijn huis binnengaat, moet er heel wat gebeuren. Het begint allemaal al een dag voordat Petrus in gebed gaat.

Ik heb niet het hele hoofdstuk willen lezen, maar het is mooi om te zien hoe als het ware de hemel in beweging komt om Petrus zover te krijgen de drempel richting de heidenen te nemen. Cornelius wordt een godvruchtig man genoemd, een vereerder van God met zijn hele huis. Het kwam vaker voor dat mensen uit de heidenvolken God vereerden. Als zo iemand volledig ging deel uitmaken van het Jodendom dan liet hij zich besnijden en ging ook de Joodse wetten houden. Deze mensen werden Jodengenoten genoemd. Maar als de bijbel spreekt over een 'vereerder van God' dan wil dat zeggen dat een niet-Jood geen afgoden meer dient maar gelooft in de God van Israël. Hij heeft zich niet laten besnijden en houdt zich ook niet aan de spijswetten, maar hij bezoekt wel de synagoge en aanbidt God. Van Cornelius wordt vermeld dat hij vaak bad en ook dat hij veel aalmoezen gaf aan het volk.

Eén dag voordat Petrus dat visioen kreeg, verscheen er aan Cornelius een engel. Het was het negende uur, dus het uur van het gebed in de tempel. Blijkbaar hield Cornelius zich aan de Joodse gebedstijden. Er staat dat Cornelius de engel duidelijk zag binnenkomen. Geen twijfel mogelijk. Hij had het zich niet verbeeld. De engel sprak hem aan. Hij kende zijn naam. Cornelius werd bang. Wat wil je ook. De engel gaf hem de opdracht om naar Joppe te gaan en Simon Petrus te zoeken. Hij gaf het adres erbij. Het huis van Simon de leerlooier aan de zee. Dat leerlooien schijnt trouwens een smerig baantje te zijn en het stinkt ook behoorlijk. Vandaar dat Simon aan de zee woonde. Dan waaide de stank meteen weg en had men in de stad er geen last van.

Cornelius komt meteen in actie. Hij riep twee van zijn huisslaven bij zich. We hebben net al gehoord dat Cornelius *met zijn huis* de God van Israël diende, dat betekent dus ook dat deze

huisslaven God vereerden. En ook werd er een godvruchtig soldaat geroepen. De drie mannen die er door Cornelius op uit gestuurd werden waren dus allen godvrezend.

De volgende dag, toen deze mannen, dus Joppe naderden, kreeg Petrus dat visioen wat we net gelezen hebben. Het visioen bewerkte dat Petrus straks bereid zou zijn met de mannen mee te gaan in het huis van een niet-Jood. Het was het 6^e uur van de dag. Normaal gesproken is dit geen vast tijdstip voor gebed, want dat is 's morgens om 9 uur en 's middags om 3 uur. Het zesde uur is ongeveer om 12 uur, midden op de dag. We mogen aannemen dat de Heilige Geest Petrus had aangezet om op het dak te gaan bidden. Een stukje goddelijke timing. De reden dat hij op het dak zit kan gewoon van praktische aard zijn. Misschien was dat de enige rustige plek in huis op dat moment. Tijdens zijn gebed kreeg Petrus dat laken te zien met allerlei dieren. Hij hoorde een stem 'sta op, Petrus, slacht en eet!' Petrus weigerde. Hij had nog nooit iets onreins gegeten. Dit gebeurde tot drie toe. Nu is het onduidelijk of zowel de opdracht om te slachten en de weigering van Petrus drie keer gebeuren of dat de uitspraak 'wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden' drie keer herhaald werd. In ieder geval wijst die drie keer op een vaststaand besluit van God. God heeft besloten dat vanaf nu het heil ook verkondigd mag worden aan de niet-Joodse mensen. Terwijl Petrus nog nadacht over dit visioen staan de knechten van Cornelius al op de stoep. De Heilige Geest maakt Petrus duidelijk dat hij met de mannen mee mag gaan. Nu zegt de NBG vertaling dat er 2 mannen zijn. De SV heeft het over 3 mannen. Dat heeft te maken met verschillen in de handschriften. Er zijn ook handschriften die gewoon het woord 'mannen' gebruiken, zonder telwoord. In ieder geval weten we uit de tekst dat er 3 knechten op uit gestuurd zijn.

De volgende dag gaat Petrus met de mannen mee naar Caesarea, vergezeld door 6 Joodse broeders.(Hand.11:12) Een reis van ongeveer 50 km. Ondertussen had Cornelius familie en vrienden uitgenodigd om getuige te zijn van de komst van Petrus. Toen Petrus binnenkwam viel Cornelius aan zijn voeten en bewees hem hulde. In de SV staat dat Cornelius Petrus aanbad. Petrus gebiedt hem op te staan: Ik ben ook maar een gewoon mens. Alleen God komt aanbedding toe.

Het publiek dat aanwezig was in het huis van Cornelius hadden als vereerders van God al vaak mee gemaakt dat de Joden wel met hen wilden praten over hun godsdienst, maar nooit werkelijke omgang met hen wilden. Er werd nooit samen gegeten en men kwam niet bij elkaar in huis vanwege de Joodse reinheidsvoorschriften. Daarom begint Petrus meteen uit te leggen hoe God hem heeft duidelijk gemaakt dat hij vanaf nu niemand meer onrein mag noemen. Hij vertelt van dat wonderlijke visioen wat hij ontving vlak voordat de mannen uit Joppe voor z'n deur stonden.

Vervolgens vertelt Cornelius aan Petrus van de engel die hem opdracht heeft gegeven om Petrus te halen.

En dan mag Petrus het Evangelie vertellen aan Cornelius. Hij vertelt hem van Jezus, zijn doop in de Jordaan door Johannes. Hoe Jezus in de kracht van de Heilige Geest wonderen verrichtte, zieken genas, bezetenen bevrijdde. Petrus vertelde over Jezus' kruisdood maar ook over het geweldige heilsfeit van de opstanding. Hij is het van wie de profeten al spraken. Wie in Hem gelooft ontvangt vergeving van zonden!

Terwijl Petrus deze woorden sprak viel de Heilige Geest op de aanwezigen. God werd grootgemaakt en de mensen spraken in tongen. De aanwezige Joden waren stomverbaasd. Hoe is het mogelijk dat de Geest ook aan de heidenen werd gegeven. Interessante vraag is dan natuurlijk waarom God hier die tongentaal als teken geeft. Is dat om de heidenen te overtuigen, of om de aanwezige Joden te overtuigen. Ik denk het laatste. Want als Petrus straks thuiskomt moet hij de doop van Cornelius verantwoorden aan de broeders in Judea. Hoe kon hij nu het huis van een onbesnedene binnengaan. In Hand. 11:15,17 zegt Petrus: *En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons.... Indien nu God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?*

Het ontvangen van de Heilige Geest en het spreken in tongen was voor de Joden het bewijs dat God zijn zegen verbond aan de doop van Cornelius. Ook de christen-Joden dachten op dat moment nog dat de redding van de heidenen via de besnijdenis verliep. Nu heeft God zelf laten zien dat de besnijdenis niet meer nodig is. Dit gebeuren ten huize van de familie Cornelius moeten we echter niet zien als een herhaling van Pinksteren, maar als een deel krijgen aan de gebeurtenissen op de Pinksterdag. Pinksteren is de geboortedag van de christelijke kerk. De Heilige Geest is maar één keer uitgestort, maar na die uitstorting kreeg ieder die tot geloof kwam in de Here Jezus Christus deel aan Gods Geest en werd ingelijfd in het lichaam van Christus.

Ik vind persoonlijk deze bekering van Cornelius en zijn hele huis een prachtige geschiedenis. Prachtig ook hoe God de gebeurtenissen regisseerde. Toch blijft er nog wel een vraag over. Waarom kiest God ervoor om het Evangelie door Petrus te laten vertellen aan Cornelius en zijn verwanten? Had die engel dat niet zelf kunnen doen, die aan het begin verscheen. Dan hadden die drie boodschappers niet 100 kilometer, heen en terug naar Joppe, hoeven lopen. Het visioen van Petrus was niet nodig geweest. Petrus had vervolgens met z'n zes vrienden ook niet heen en weer naar Caesarea hoeven lopen. Er zijn dus in totaal 9 mensen, die

ongeveer 100 km. hebben gelopen om de bekering van Cornelius en zijn huisgenoten mogelijk te maken. Dat lijkt allemaal heel omslachtig.

Aan de ene kant heeft God aan de apostelen willen duidelijk maken dat Gods Geest de grenzen doorbreekt. De heidenen horen er helemaal bij. Vandaar die betrokkenheid van die engel, dat visioen en die stem uit de hemel.

Maar God heeft er ook voor gekozen om het Evangelie te laten verkondigen door iemand die weet wat het is om vergeving te ontvangen. Een engel heeft dat niet nodig. Hij is nooit in zonde gevallen. Een mens wel. Petrus weet wat het is om de mist in te gaan. Hij heeft Jezus verloochend. Maar hij weet ook wat het is om weer met Jezus verzoend te worden. Denk maar aan die indrukwekkende gebeurtenis aan het meer van Tiberias. "Petrus, heb je mij lief". En dat tot drie keer toe. Maar ook tot drie keer toe "Ja, Heer, U weet dat ik U lief heb!".

God heeft er bewust voor gekozen om de Boodschap van verlossing te laten verkondigen door mensen die weten wat verlossing is. Mensen die zich met God hebben laten verzoenen. En daarom heeft Jezus het zendingsbevel gegeven aan de gemeente. Een gemeente vol met verzoende mensen en daarom bij uitstek geschikt om de boodschap van verzoening uit te dragen.

Het bijbelboek Handelingen spreekt niet voor niets over getuigen. Petrus was getuige. Hij heeft het allemaal meegemaakt. Maar dat geldt ook voor ons. Ieder mens die de verlossing heeft meegemaakt heeft wat te vertellen. Wij hebben ervaren wat het is om met God in het reine te komen.

Zo lief had God de Vader ons, dat Hij Zijn eigen Zoon zond....

Amen